

Jak Ježíš vysvětlil, existují dvě velká přikázání, která jsou zásadní pro všechna ostatní - o nich se zde zmiňujeme ve dvou článcích. Prvním velkým přikázáním je milovat Boha celou svou bytostí. Na rozdíl od falešných náboženství minulosti, chce mít Bůh s vámi blízký a hluboký vztah.

Jeden zákoník z řad farizeů se otázel Ježíše, aby ho pokoušel: „Mistře, které přikázání je v zákoně největší?“ (Matouš 22,35-36).

„Ježíš mu odpověděl: 'Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je první a největší přikázání. A druhé je mu podobné: 'Miluj svého bližního jako sám sebe'“ (Matouš 22,37-39). Vyprávění v Markovi 12,28-34 a Lukášovi 10,25-28 přidávají slovo síla.

Ježíš Kristus nad všechna mnohá úžasná Boží přikázání prohlásil dvě z nich za velká přikázání! (O druhém z nich bude pojednáno v příštím článku).

Bůh tato přikázání zjevil již dávno předtím - prostřednictvím Mojžíše. První z nich je oznámeno v 5. Mojžíšově 6,5 a druhé v 3. Mojžíšově 19,18. Devět veršů v Deuteronomiu nám říká, abychom „milovali Hospodina“!

Ježíš řekl: „Většího přikázání nad tato dvě není“ (Marek 12,31). Řekl také: „Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci“ (Matouš 22,40). Zahrnují všechny Boží duchovní zákony. Například první čtyři z deseti přikázání se zaměřují na to, jak milovat Boha, a posledních šest na to, jak milovat bližního (viz Římanům 13,9-10; Galatským 5,14).

Dvě velká přikázání jsou skutečně veliká! V Matoušově evangeliu 22,36-38 je řecké slovo pro „velký“ megas, z něhož pochází anglická předpona mega, což znamená obrovský. Veliká přikázání mají obrovský význam!

Zbožná láska představená v těchto přikázáních zasahuje do hluboké a oddané péče a zájmu o druhé. A jak je jasně uvedeno v prvním velkém přikázání, má být zaměřena především na Boha.

Milovat Boha celým svým srdcem

Ježíš tyto starozákonné verše pravděpodobně řekl farizeovi v hebrejštině. Jak je uvedeno v 5. Mojžíšově 6,5, první přikázání vyžaduje, abychom milovali Boha celým svým srdcem, což znamená našimi city, touhami a chápáním, a celou svou duší, což se týká naší bytosti - fyzického života a vědomí - a celým svým „silami“, jak doslova znamená hebrejské me'od. Někteří tuto zvláštní formulaci překládají jako „celým naším srdcem“ - vyjadřuje intenzitu ve smyslu srdečnosti, vážnosti a horlivosti. Při překladu tohoto výrazu do řečtiny použili novozákonní autoři slova pro mysl i sílu, protože se v něm skrývá plný záměr a energie.

První velké Boží přikázání

Je však nepravděpodobné, že by Bůh chtěl, abychom o sobě uvažovali v těchto odlišných částech. Důraz je spíše kladen na to, že musíme milovat Boha vším, co jsme, a vším, co máme - zcela, neustále, promyšleně a vášnivě všemi možnými způsoby!

Bůh zdůraznil, že je žárlivý Bůh, jehož žárlivost vzbuzuje, když jeho lid projevuje náklonnost k jiným bohům, kteří jsou falešní (Dt 6,15; Dt 32,16; Dt 32,21; viz také Ex 20,5; Ex 34,14). Není to ve smyslu závisti, ale oddanosti při ochraně blízkosti vztahu. Představte si manžela, který nemá problém s tím, že ho manželka podvádí. Ona by si nemyslela, že ji skutečně miluje. Stejně tak Bohu záleží na tom, jestli jsme mu ve vztahu nevěrní, a dává tak najevo svou lásku k nám. A jeho žárlivost nás také chrání před újmou.

Bůh Otec i Ježíš Kristus, musí být v našem životě na prvním místě. V Lukášově evangeliu 14,26-27 Ježíš řekl, jak je to přeloženo v Novém živém překladu: „Kdo přichází ke mně a nedovede se zřící svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano, i sám sebe, nemůže být mým učedníkem“.

Bible nám dává mnoho jasných poučení o tom, jak milovat Boha. Pro lásku k Bohu je zásadní poslušnost. „V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání“ (1 Jan 5,3). Ježíš podobně řekl: „Milujete-li mě, zachovávejte má přikázání“ (Jan 14,15).

Když Bible mluví o lásce, odkazuje spíše na činy než na city - na projevování lásky skutky. Nejde o to, abychom jednali na základě svých pocitů. Jde o rozhodnutí jednat podle toho, co říká Bůh, někdy i proti našim pocitům, přinášet osobní oběti. V tomto procesu snahy milovat Boha skrze poslušnost člověk začne pociťovat lásku k Bohu.

Zásadní je přitom vděčnost! Měli bychom Bohu neustále děkovat a chválit ho za jeho nesčetná požehnání a dobrodiní! Abychom zde použili trochu aliterace: On nás stvořil podle svého vzoru, umístil nás na pro nás dokonalou planetu, odpouští nám hříchy, je naším živatelem a ochráncem a má v plánu dát nám věčný život v ráji!

Mnoho lidí může začít poslouchat Boha ze strachu z budoucího utrpení. A když pak zažijí Boží požehnání, mohou být poslušní z touhy po Boží odměně. Bůh nás však nakonec vede k tomu, abychom pokročili dál - abychom s ním prožívali důvěrný vztah, v němž ho budeme poslouchat, uctívat a uctívat z hluboké vděčnosti a lásky.

Tato láska pro nás není přirozená

Pod vlivem satana, ďábla, byla lidská přirozenost zkažena. (viz „Lidská přirozenost: co potřebujete vědět“) Není divu, že nám Bůh musí přikázat, abychom Ho milovali! Lidská přirozenost je „zoufale zlá“ (Jeremiáš 17:9; viz také Římanům 8:6-7; Galatským 5:19-21). Potřebujeme nadpřirozenou Boží pomoc, abychom tuto přirozenost stále více nahrazovali přirozeností Boží (viz Iz 55,6-9).

Navíc není přirozené milovat někoho, koho nevidíme, neslyšíme ani se ho nemůžeme dotknout. Proto Bůh „poslal svého Syna“, aby zjevil Otce (1J 4,9-10; Mt 11,27). Ježíš dokonale ukázal Otce, když prohlásil: „Kdo viděl mne, viděl Otce“ (Jan 14,7-11).

První velké Boží přikázání

Bible, Boží „návod“ pro lidstvo, nám umožňuje neustále se učit více o Bohu a o tom, jak žít. Člověk musí „žít... z každého Božího slova“ (Lk 4,4).

Máme také pravidelnou příležitost učit se o Bohu pozorováním jeho dalšího zjevení - jeho podivuhodného stvoření (Římanům 1,20-25).

Když Boha důvěrně poznáváme, vidíme, že je opravdu milostivý! Vždyť „Bůh je láska“ (1J 4,8) a „my ho milujeme, protože on první miloval nás“ (1J 4,19).

Pro mnohé je obtížné milovat Boha a důvěřovat mu kvůli všemu zlu, tragédiím a utrpení, které vidíme po celém světě. Proč to Bůh dopouští? Je to rozumná otázka. To, co je však pro Boží plán spásy zásadní, je, že všichni lidé mají osobní svobodu - svobodu rozhodovat se sami. Bůh by mohl snadno zastavit veškeré utrpení tím, že by z každého člověka udělal robota. Místo toho musí každý činit rozhodnutí a volby, z nichž každá může být dobrá nebo špatná. Bůh každého člověka vybízí, aby si „zvolil život“ (Dt 30,19).

Hlavní příčinou utrpení je to, že „celý svět leží v moci zlého“, satana, „pokušitele“ a „vládce tohoto světa“ (1J 5,19; Mt 4,3; Jan 12,31). V důsledku toho je tento temný svět plný nenávisti! S Boží pomocí se musíme naučit Satanovi odolávat: „Podíďte se Bohu. Odolejte ďáblu a on od vás uteče“ (Jakub 4,7).

Boží plán nakonec vše napraví. Doporučujeme vám, abyste si vyžádali a přečetli naši bezplatnou studijní příručku Proč Bůh dopouští utrpení?

Jedinečné přikázání

Když bylo toto první velké přikázání dáno starověkému Izraeli, bylo pozoruhodné. Pohanských bohů, u nichž byli lidé považováni za jejich otroky, se měli bát a sloužit jim, ale neměli je milovat. Navíc pohanští bohové nevyjadřovali lásku k lidem! Pravý Bůh miluje a chce zachránit každého! (Jan 3,16; 1. Timoteovi 2,4; 2. Petrova 3,9).

Pravé náboženství se liší také tím, že náš Bůh nabízí, že do našich srdcí vloží lásku, kterou od nás vyžaduje. Naléhavě vyzývá každého člověka, aby mu důvěřoval, činil pokání ze svých hříchů a zcela se zavázal, že se nechá pokřtít na odpuštění těchto hříchů. Poté Bůh dává dar svého Ducha svatého (Sk 2,38; Sk 3,19).

Tento dar Božího Ducha svatého v nás přináší nádherné duchovní „ovoce“, které zahrnuje lásku, radost a pokoj! (Galatským 5,22-23). Sami o sobě bychom se Božím cestám nepodřídili. On nás však zázračně proměňuje tím, že do nás vkládá svou zbožnou přirozenost!

Zamyslete se prosím nad Božím božským plánem. Pokud vás Bůh volá, abyste se stali jeho učedníkem a synem či dcerou, odpovězte na toto nejcennější pozvání! A pak vášnivě pečujte o tento láskyplný vztah a stále více roste v lásce k Bohu.

V životě máme hledat především Boží království a jeho spravedlnost (Matouš 6,33) - což zahrnuje soulad s Bohem a jeho cestami, naprostý soulad s ním. Musíme stále více budovat důvěrný láskyplný vztah s Bohem - vztah, který je možný pouze skrze Ježíše Krista (Jan 14,6). Naslouchejte,

První velké Boží přikázání

jak nás Bůh učí a povzbuzuje prostřednictvím svého Slova. Rozjímejte o Něm. Denně s ním hovořte v modlitbách. Děkujte mu. Poslouchejte Ho. Uctívejte Ho.

Kéž všichni stále více milujeme Boha celým svým srdcem, duší, myslí a silou!

Don Hooser

Don Hooser je služebníkem Sjedinené církve Boží. Se svou ženou Judy žije v zimních měsících ve svém domě v McKinney v Texasu a v letních měsících ve svém domě v Reedsburgu ve Wisconsinu. Jeho manželka Elsie zemřela v srpnu 2020 a on se s Judy oženil 1. ledna 2022. Pan Hooser absolvoval v roce 1963 Southern Methodist University, obor strojní inženýrství, a v roce 1966 absolvoval Ambassador College v Big Sandy v Texasu. Po většinu času od té doby sloužil jako církevní pastor. Od roku 2011 až do svého odchodu do důchodu v roce 2021 bylo jeho hlavním úkolem odpovídat na četné dopisy adresované církvi.